

[Ole Espersen]

Lad mig i øvrigt gøre opmærksom på, at det ikke er kurser i at straffe hårdt eller mindre hårdt, at det ikke er kurser i at have en bestemt form for kriminalpolitisk indstilling. Det er ganske almindelige, enkle begynderkurser i, hvad straffeloven er, hvad retsplejeloven er, og hvad en domsmænds og en nævnings rolle er. Det er det, det drejer sig om. Det er åbne kurser, og alle interesserede er meget velkomne til at deltage.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, at hr. Ole Espersen taler lidt uden om, hvad der foregår i det virkelige liv.

Jeg vil gerne høre, om hr. Ole Espersen ikke kan bekræfte, at kommunalbestyrelserne efter nyvalg stort set kører efter den D'Hondtske metode og uddeler til de partier, der er kommet med i kommunalbestyrelsen, og i et vist omfang også til de partier, der ikke fik så mange stemmer, at de kom med i kommunalbestyrelsen, et vist antal personer, som hvert parti herefter kan indstille til at blive nævninge, altså, at det er de politiske partier, der udpeger de personer, der skal være nævninge.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.55

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Der blev ikke tid til en kort bemærkning, før vi sluttede. Jeg skal bare svare hr. Tom Behnke, at naturligvis er jeg klar over, at grundlisteudvalget bruger forholdstalsvalgmetoden, når man fortæller de forskellige grupper i kommunalbestyrelserne, hvor mange de kan pege på – alt andet ville også være forkert; det er den rigtige måde at gøre det på – men det ændrer jo ikke noget ved det, som jeg sagde: at de politiske grupper ikke er forpligtet til at tage nogle fra deres egen liste.

John Vinther (KF):

Lad mig allerførst slå fast, at det for Det Konservative Folkeparti er vigtigt at bevare lægmandssystemet i den danske retspleje. Det er det, fordi det er det system, der er med til at sikre, at de domme, der afsiges, er i overensstemmelse med den brede befolkningens retsopfattelse og dermed er med til at sikre befolkningens tillid til retssystemet.

Lad mig også slå fast, at Det Konservative Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at sikre, at udtagelse af domsmænd og nævninge foregår på en sådan måde, at der er en rimelig fordeling, både for så vidt angår alder, køn og erhverv, blandt de personer, der udtages til dette virke.

Vi har ligesom forslagsstillerne også en opfattelse, en fornemmelse, af, at der er en skævdeling, og derfor vil vi meget gerne under udvalgsbehandlingen arbejde for, at vi får klarlagt, hvordan fordelingen i realiteten ser ud.

Men når det er sagt, er jeg også nødt til at sige, at vi ikke umiddelbart kan støtte Fremskridtspartiets forslag om, at udtagelsen skal foregå helt uafhængigt af vælgerforeningerne. Det kan da være rigtigt, at systemet stammer fra en tid, hvor en langt større procentdel af befolkningen var medlemmer af et politisk parti, men det er nu engang vores opfattelse, at vælgerforeningerne stadig er repræsentative for befolkningen i al almindelighed, og at det stadig er den bedste måde at udtage domsmænd og nævninge på. Omvendt føler vi os ikke overbevist om, at det system, Fremskridtspartiet lægger op til, vil bevirke, at der sker en bedre og mere rimelig udvælgelse.

Hvis det, man fra Fremskridtspartiets side er bange for, er, at man med det nuværende system får en politisk skævdeling, således at forstå, at den ene eller den anden side af det politiske spektrum er overrepræsenteret, er der med Fremskridtspartiets model heller ingen garanti for, at dette ikke skulle blive tilfældet på ny.

Det virker, som om Fremskridtspartiet bygger forslaget på en forudsætning om, at befolkningen i al almindelighed ingen politisk opfattelse har, og det er jo ikke rigtigt. Med Fremskridtspartiets model kan man lige så godt få sammensat domsmændene i den enkelte retssag på en måde, der gør, at der er overvægt af den ene eller den anden politiske observans.